

МІСЦЕ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ В ЕКОНОМІЦІ СВІТУ

Басамигін Дмитро
магістр МО-518
Національний авіаційний університет

Науковий керівник:
Білявський В.М
к.е.н., доц.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД РЕАЛІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНИХ РЕФОРМ

Розробка законодавчої бази органів державного влади та місцевого самоврядування є однією з найважливіших форм реалізації адміністративних реформ країн-членів ЄС. Тому, вивчення, аналіз та реалізація раціональних ідей адміністративного реформування України є пріоритетною задачею щодо європейської інтеграції. А європейський досвід є ефективним прикладом реалізації теорії адміністративного права та адміністративного процесу суспільної влади.

Ефективне державне управління в сучасних умовах господарювання неможливе без проведення його поточного контролю з боку громадянського суспільства. Тому метою роботи є вивчення особливостей застосування нормативно-правових актів та правил державного управління країн-членів ЄС.

Розвиток адміністративного права в країнах-членах ЄС розпочався в дев'ятнадцятому сторіччі із встановлення їх юридичних кордонів. Так, у ліберально-правовій державі, прогресивна буржуазія намагалася обмежити адміністрацію законами, щоб зменшити адміністративний вплив місцевих громад. Влада монарха обмежувалася основними правами людини та парламенту. Юридична наука розробила та застосувала на практиці державно-правовий метод, за допомогою якого були систематизовані та пояснені основні положення публічного адміністрування. Видатним досягненням європейської науки стала публікація у 1896 р. підручника Отто Мейера «Загальне адміністративне право»,

де були визначені основні положення публічного адміністрування більшість з яких використовуються і в умовах сучасного демократичного суспільства.

Держава мала втручатися в економічне життя суспільства, щоб сприяти збалансованості їх соціальних інтересів [1]. Таким чином, головним завданням публічного адміністрування є захист від небезпечних викликів, що постають перед громадянським суспільством. Тому, система адміністративного права й покликана визначати законність нормативних актів, а також судовий та правовий захист громадян.

Діяльність державної адміністративної влади базується на законі, який регулює питання структури та компетенції державного управління. Так, публічне адміністрування в ФРН складається з федеральних та земельних органів, які виконують обов'язки щодо управління через свої державні органи влади. Виконання цих завдань покладено на земельні органи влади, тоді як федеральні органи мають лише адміністративну юрисдикцію в певних обмежених сферах. Тому, в публічному адмініструванні слід вирізняти «...пряме та безпосереднє публічне адміністрування» [2, с.188]. Перше застосовується, коли федеральні органи влади виконують свої адміністративні повноваження через власні регулюючі органи, тоді як друге виникає за умови, коли публічне завдання виконується адміністративною одиницею.

Адміністрація може застосовувати відповідні заходи за умови не суперечності їх чинному законодавству. Цей класичний принцип використовується для захисту громадянського суспільства від порушень чи різного роду зловживань виконавчої влади.

Аналіз положень Федерального закону «Про адміністративні процедури» дає можливість виділити такі основні ознаки, як:

- виділення основного виду процедури врегулювання здійснення державного управління, а саме публічного адміністрування;
- зосередженні закону на прийнятті ефективних управлінських рішень;

- адміністративне нормування, як форма специфікації та самопрограмування, яка, зазвичай, лежить між парламентським правом і вирішенням конкретної справи;
- серед виконавчих рішень переважають одностороннє врегулювання (адміністративний акт стає Центральним інститутом);
- зв'язки між громадянами та органами державної влади і місцевого самоврядування розглядаються, як правові відносини з чітко визначеними ролями;
- громадяни переслідують свої особисті інтереси;
- органи державної влади і місцевого самоврядування в підсумку відповідають за визначення загального суспільного блага.

Вищезазначені ознаки є недостатніми для Федерального конституційного суду. Тому, розробка своєї теорії накладає на законодавчий орган влади ще одну суттєву вимогу, а саме парламент зобов'язаний регулювати сфери застосування (перш за все в здійсненні основних прав).

Основний закон містить багато інструментів для процедури прийняття нормативно-правових актів, тому ефективно їх визначення та подальше застосування залежатиме від регулюючого органу влади.

Таким чином, застосування європейського досвіду реалізації адміністративних реформ [3–4] прискорить адаптацію вітчизняного законодавства до європейських стандартів, що в перспективі може вплинути на формування громадянського суспільства, а також євроінтеграційні процеси в країні загалом.

Література

1. Білявський В.М. Вплив соціальної відповідальності на ефективність управління торговельним підприємством в контексті глобалізаційних викликів / В.М. Білявський // Пріоритети національного економічного розвитку в контексті глобалізаційних викликів : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. : Тези доп. : У 2 ч. — Ч. 2 / Відп. ред. А.А. Мазаракі — К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2008. — С. 210–211.
2. Козирина А.Н. Административное право зарубежных стран : учеб. / А.Н. Козирина, М.А. Шматова. — М. : Спартак. — 2003. — 243с.

3. Білявський В.М. Формування геостратегічних пріоритетів в контексті розвитку економіки України / В.М. Білявський // Геостратегічні пріоритети України в політичній, економічній, правовій та інформаційній сферах : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. — К. : Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, 2015. — С. 111–112.

4. Білявський В.М. Формування євроінтеграційних пріоритетів в контексті збільшення конкурентоспроможності економіки України / В.М. Білявський // Актуальні проблеми економічного розвитку України в умовах інтеграції : досягнення та проблеми : матеріали Всеукр. наук.-практ. інтерн.-конф. — Х. : Укр. інжен.-педаг. акад., 2016. — С. 157–159.